Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26213/2023
20.11.2024. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Националне корпорације за осигурање стамбених кредита са седиштем у Београду, коју заступа пуномоћник Милош В. Милошевић, адвокат из ..., против тужене АА, без пријављеној пребивалишта у Републици Србији, са последњим пребивалиштем у ..., коју заступа привремени заступник Драгана Ивановић Радојичић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6376/22 од 10.05.2023. године, у седници већа одржаној 20.11.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6376/22 од 10.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6376/22 од 10.05.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 17480/17 од 19.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се тужена обавеже да тужиоцу на име дуга исплати 709.358,35 динара са затезном каматом на тај износ од 14.08.2013. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6376/22 од 10.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као и потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Ревизијом тужиоца се указује да се о спорном правном питању изјашњавао Врховни касациони суд одлучујући о ревизији тужиоца у одлуци Рев 902/2021 од 10.11.2021. године у којој је изражено становиште да Национална корпорација за осигурање стамбених кредита има право да по основу уговорене суброгације од дужника – корисника кредита наплати преостали дуг на основу уговора о регулисању међусобних односа у пословима осигурања потраживања по основу стамбених кредита закљученог са банком – даваоцем кредита. Ради се о уговорној – вољној суброгацији у смислу члана 299. Закона о облигационим односима, будући да је у том случају према утврђеном чињеничном стању, анексом уговора о регулисању међусобних односа у пословима осигурања потраживања по основу стамбених кредита уговорено право Националне корпорације за осигурање стамбених кредита да наплати преостали дуг према дужнику – кориснику кредита. Међутим, у конкретном случају, тужилац је анекс уговора о регулисању међусобних обавеза у пословима осигурања потраживања по основу стамбених кредита којим се банка сагласила да Корпорација има право на наплату преосталог дуга према дужнику у складу са одредбама Закона о хипотеци и Закона о облигационим односима, доставио тек уз жалбу изјављену против првостепене пресуде. Како се по члану 372. ЗПП у жалби не могу износити нове чињенице и предлагати нови докази, осим ако подносилац жалбе учини вероватним да без своје кривице није могао да их изнесе, односно предложи до закључења главне расправе, то се наводима посебне ревизије тужиоца заправо оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. тог закона.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 17.11.2017. године, а у току поступка тужилац је у поднеску од 04.08.2022. године смањио новчано потраживање из тужбеног захтева на износ од 709.358,35 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић